

*Frio sol de invierno.**Intruso en el polvo*

El sotsdirector del Festival de Cinema de Mallorca va introduir una botifarra, amb veu greu, en el seu discurs: "Acab de rebre un teletip d'agència. El festival de Sevilla ha posat en pràctica avui mateix el nostre projecte pactat amb Assumpta Serna l'any passat. Tots els nominats per als premis del cinema europeu que es fallarà a Barcelona el desembre, passaran aquests dies per Sevilla. Aquesta deci-

sió s'ha pres les nostres espatles: el seu projecte era el nostre per a l'any que ve. Està vist que tot és qüestió de presupost. Nosaltres no podem competir amb un festival subvencionat per la Junta d'Andalusia amb tres milions d'euros, mentre el que nostre només en disposava de noranta mil. Les autoritats aquí presents han de prendre nota per al futur."

Assumpta Serna, membre de l'organització de l'Eurofilm havia entregat a la Junta d'Andalusia, amb traïdoria i

nocturnitat, el projecte redactat pel periodista Fernando Merino, sots-director del Festival de Cinema de Mallorca, elaborat amb el vistiplau d'aquesta, l'any passat a Palma. El festival de Sevilla, dedicat, des de la seva llunyana creació, al cinema i a l'esport, havia trobat en aquesta proposició indecent un mitjà de canviar de jaqueta i entrar per la porta gran en el circuit dels festivals rellevants. El Festival de Cinema de Mallorca quedava devaluat d'un cop de ploma, amb traïdoria i nocturnitat.

Assumpta Serna, membre de l'organització de l'Eurofilm havia entregat a la Junta d'Andalusia, amb traïdoria i nocturnitat, el projecte redactat pel periodista Fernando Merino, sots-director del Festival de Cinema de Mallorca, elaborat amb el vistiplau d'aquesta, l'any passat a Palma

Però aquest desastre era, tal vegada, conseqüència plausible d'un projecte descabellat. ¿Com, si no, explicat que no hi hagi estat convidat cap cineasta mallorquí a concurs, quan, a més, s'ha programat una mostra de cinema en català? ¿A què ve introduir una mostra cinema alemany, referida en exclusiva a Fassbinder, i una altra dedicada al francès Jean Paul Rappennau? Més que altra cosa, aquests cicles —molt interessants si es promocionen i es publiciten com pertoca— són un fer l'ullet desganat, com per justificar el logotip blau de la UE. De la mateixa manera que la inclusió de cinc pel·lícules europees, una de les quals estrenada a Espanya el passat mes de juny (*Cinco condiciones* de Lars Von Trier) i una altra franco-argeliana, guanyadora del premi a la millor pel·lícula (*Inc'allah dimanche, El domingo si Dios quiere*) estrenada el 2002 i presentada en els festivals de Toronto i Montreal. ¡I què hem de dir del capítol de curtmetratges, en què han passat impunement a concurs quatre exercicis de pràctiques de l'Escola de Cine de la Comunitat de Madrid! Encara sort que hi ha hagut una preestrena comercial d'una pel·lícula espanyola merxendosa justament de dos guardons, *Frío sol de invierno*.

Amb tot, el més greu pareix haver estat la projecció en els cinemes AMV, prou allunyats de Palma com per haver-hi congregat quatre espectadors en dues interessants sessions de cinema en català. I, tanmateix, poca o gens de culpa en té l'empresa, que ha posat tots els mitjans al seu abast per oferir unes sales més que dignes. Ni el director del festival, ni l'esforçat sots-director, lluitant a contracorrent per aportar dignitat a un certamen mancat de definició. Són molts els elements dissemblants, tronats, inconnexos, que han confluït en el Festival de Cinema de Mallorca. Tal vegada s'hauria d'esperar a la reobertura del Teatre Principal, o a l'edificació de l'encara quimèric Palau de Congressos, per poder disposar d'un local, a més de simbòlic i adequat, que estigui incrustat a la ciutat. Perquè la ciutat de Palma, per descomptat, a penes se n'ha temut de l'existència del festival, una carència que resulta incongruent

amb un projecte mediàtic-cultural d'aquest teòric calibre.

Sort que, com a mínim, els premis, els premiats, els organitzadors i els convidats més o menys *glamurosos*, varen sortir a la premsa del dia següent. Per un altre costat, en el panorama nacional, saturat de festivals B, pareix convenient apostar per un concepte diferenciador respecte de la resta, el cèlebre valor afeït, el que varen definir fa ja molts anys els publicitaris nord-americans com *The Reason why*, la raó de ser, el benefici del

producte, o com es vulgui anomenar la motivació per la qual el públic de Palma, la societat mallorquina, els cinèfils locals, els mitjans, la indústria, sentin la necessitat o l'interès d'acudir a contemplar durant una setmana les novetats cinematogràfiques, a escoltar les reflexions en hipotètiques taules rodones, a accedir a un esdeveniment que, per la seva naturalesa, hauria de ser extraordinari i, alhora, fet normal en la vida cultural d'una ciutat. Dir un altre pic serà, resulta, de moment, sarcàstic. ■